

Aviserne lod han ligge urørte og kunde heller ikke siden bekvemme sig til at aabne dem.

Han vidste iøvrigt godt, at flere af de ledende Blade i Landet havde taget Broderens Ideer op til Drøftelse; men han forstod det ikke. Det var ham en fuldstændig Gaade, at nogen for Alvor fandt det Umagen værd at træde op mod dette stakkels afdøde Natur-Evangelium, som Vantroen stadig paany søgte at puste Liv i. Og det forargede ham, at endogsaa kristelige Blade skulde have omtalt Afhandlingen med en vis Respekt.

Maatte nu endda al denne Avisssnak ikke stige den kære Povl altfor meget til Hovedet! Det var jo desværre ikke alene ved sit Ydre, at han tidt paa foruroligende Maade mindede om Farbroderen Tyge. Hans Selvfølelse var aabenbart nu ligesom hans Selvraadighed betænkeligt paa Vej op mod den Grænse, hvor Afsindet lurar.

XII.

Der var begyndt at komme Fart i Valgagitationen omkring i Kresen. Mens den ulykkelige Jægermester sad gemt i en Hospitalscelle som videnskabeligt Objekt for en Professor, og efter at hans Bo var erklæret fallit og de indledende Skridt til en Skilsmisse foretaget, blev han nu ogsaa plukket for sit dyrebare Folketingsmandat.

Overalt i Landet blev dette Udfyldningsvalg imødeset med en vis Spænding. Man vilde i Udfaldet se et Varsel for den forestaaende store Kamp mellem Enslev og Kirkefolket.